

Dr Elaine Phillips, Wprowadzenie do studiów biblijnych,

Sesja 7, Kraj na wzgórzach

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

To jest dr Elaine Phillips i jej nauczanie na temat wprowadzenia do studiów biblijnych. To sesja numer siedem, Central Arena, Hill Country.

Za chwilę dokonamy małego przeglądu, ale chcemy zobaczyć, że tym razem skupimy się na jednym z najważniejszych segmentów samej ziemi, ponieważ funkcjonuje ona jako miejsce Boga do umieszczenia jego ludzie.

Będzie to tak zwana Centralna Arena lub Hill Country, a dla tych z Was, którzy korzystają z map do studiowania tła biblijnego, są to mapy trzecia i siódma. Ale najpierw przeanalizujemy; po prostu przez to przechodzimy. Zajmowaliśmy się geografią historyczną i prawdopodobnie widziałeś już wystarczająco dużo, aby wiedzieć, które cztery z nich się do tego przyczyniają.

My także, po tych czterech poddyscyplinach, dokonaliśmy przeglądu geograficznego Bliskiego Wschodu, a następnie skupiliśmy się na tym regionie zwanym zarówno Krainą Pomiędzy, ponieważ oczywiście znajduje się pomiędzy tymi głównymi bytami geopolitycznymi i wszystkimi innymi rzeczami, i stało się to poligonem doświadczalnym wiary ludu Bożego. Rozmawialiśmy już o przymierzu na Synaju i to wyjaśni nam rodzaj oczekiwań w zakresie posłuszeństwa, a także błogostawieństwa i kary. Na podstawie tych trzech ogólnych informacji przystąpiliśmy następnie do badań regionalnych.

Przeszliśmy przez pustynię, Wzgórza Judzkie, Szefelę i Równinę Filistyńską. My, stosując szersze podejście, polegające na pociągnięciu pędzla, zrobiliśmy Negew i Synaj i dodaliśmy do tego mały Egipt, a potem tak naprawdę skupiliśmy się na Jerozolimie, spędzając sporo czasu zarówno z Jerozolimą Starego Testamentu, jak i Jerozolimą Nowego Testamentu. Jako zapowiedź i swego rodzaju połączenie, ponieważ już prawie skończyliśmy południową część kraju, przeniesiemy się z Jerozolimy i udamy się do centralnych obszarów wzgórz, które znajdują się na północ od Jerozolimy.

To, co się stanie, to to, że nie ruszymy się z Jerozolimy i nie udamy się bezpośrednio do Beniamina i bezpośrednio dalej. Zamiast tego przyjmiemy to samo podejście, które przyjęliśmy podczas studiowania Szefeli. Zachowaliśmy to do końca.

Zamierzamy ocalić obszar Beniamina do końca z najróżniejszych powodów, między innymi z tego, że było to pole bitwy i miejsce, o które toczono, i miało to wszystko

związek z bezpieczeństwem lub nie dla Jerozolimy. Zobaczmy zatem, dokąd w tym kierunku zmierzamy. Zaczynając dalej na północ, w tym centralnym obszarze, nazwiemy go górzystą krainą Manasses, a mam tu dla ciebie mapę fundamentów geologicznych, na której przypomnę nam, jakie są niektóre z tych kolorów na wypadek, gdyby było to trochę trudne do zapamiętania.

Naszą zielenią będzie twardy wapień, który ma wszystkie te wspaniałe właściwości dobrej gleby, źródeł itp. Ilekroć widzimy kolor żółty, widzimy go tutaj na dole. Teraz zobaczmy to tutaj, a to jest nasz miękki wapień.

Będzie to szczególnie ważne, gdy będziemy mówić o środkowych, zachodnich i wschodnich górach Manasses. Dla przypomnienia Manasses mówi o połowie plemienia osiedlającego się na zachód od Doliny Jordanu. Druga połowa miała być tutaj, ale połowa plemienia osiedliła się mniej więcej tutaj.

Tak, ten prostokąt jest sztuczny, ale daje nam trochę sensu i wtedy zobaczymy, że mamy część środkową. Spędzimy tam większość czasu. Mamy zachodni segment, który jest trochę inny, całkiem inny pod względem geologicznym, a tutaj, coś w rodzaju odpowiednika dziej przyrody, którą widzieliśmy niżej.

A oto jak to wygląda, szczególnie w środkowej części. Możesz zobaczyć nasze kodowanie kolorami. To jest nasz miękki wapień i dwie rzeczy, o których musimy wiedzieć, to góra Ebal tutaj i góra Gerazim tam.

Znajdują się tam góry Ebal i Gerazim, a na wschód od nich widać coś w rodzaju białego obszaru. Nie idź aż tutaj, ale trochę tutaj. Chcemy o tym myśleć jak o równinie Sychar, co, jak sądzę, będzie dla nas pewnym sygnałem w kontekście rozdziału 4 Jana. Zachodnie zbocza tego obszaru, jak powiedziałem przed chwilą, schodzą w dół być trochę inny.

Mieszanka: miękki wapień, kreda i trochę zieleniny, ale trochę mieszanki. A tutaj, głównie nasz twardy wapień, ale także rodzaj cienia deszczu. Nie będziemy tam spędzać czasu.

Oto znowu nasza mapa. Kiedy będziemy wychodzić z obszaru, który, przepraszam, jest dla nas bardzo interesujący, zobaczymy białą, to znaczy glebę aluwialną, to znaczy swego rodzaju wadi, a to będzie wadi daleko w górze, połączenie do Doliny Rift. To jest właśnie tam.

Potem będziemy musieli udać się na zachód. Swoją drogą, zauważ różnicę. Wadi (arabski) przypomina, że kiedy te nazwy zostały w pewnym sensie narzucone, większość tamtejszej ludności nadal posługuje się tym językiem.

Nahaw jest hebrajski. Kiedy więc mówimy o dolinie prowadzącej na zachód, większość geografów nazywa ją Nahal Shechem. To idzie na zachód.

Oczywiście przekonamy się wtedy, że ten obszar, w odniesieniu do środkowej Samarii, z górami Ebal i górą Garizim, będzie dość ważny. I właśnie wyjaśniłem dlaczego. Mamy tu połączenie, prawda? Jeśli ktoś stąd przyjeżdża, może wybrać się na wędrowkę do Wadi Farah, trochę pobiegać w dół, a następnie udać się na zachód.

Spójrzmy teraz na to z nieco innej perspektywy i wybierzmy kilka miast, które będą najważniejsze. Z pewnością nie uda nam się ich wszystkich pozyskać, ale jeśli pomyślimy o tym jako o naszym centralnym obszarze Samarii, właśnie tutaj, przepraszam, naszym obszarze plemiennym Manasses, centralnie tutaj, wyraźnie Sychem lub Sychem, jest jednym z pierwszych, które przychodzą nam na myśl. Wiemy o tym już w Księdze Rodzaju, kiedy Abraham przybędzie do Sychem w Księdze Rodzaju 12.

Na wschód od Sychem będzie mała równina Sychar, którą widzieliśmy na mapie geologicznej. Więc trzymaj się tego połączenia. Będziemy także chcieli zwrócić uwagę na miejsce zwane Tirsą, ponieważ kiedy zaczniemy rozmawiać o historii podzielonego królestwa, będzie krótki okres w tym napiętym czasie królestwa północnego, w którym Tirsą będzie służyć jako stolica, tylko na krótki czas.

A potem, co najważniejsze, będzie Samaria. Kiedy wkrótce przejdziemy do naszego historycznego fragmentu, porozmawiamy o kolejności przemieszczania się kapitału z pierwszego Sychem do Tirsy do Samarii, stolic północnego królestwa. Termin wzięty w nawias, Sebast, występuje dlatego, że taki jest termin, nazwa nadana mu, gdy stało się miastem rzymskim, ponownie założonym przez nikogo innego jak Heroda Wielkiego.

Ale to jest w dalszej perspektywie. Nakreślmy teraz niektóre z tych konkretnych kwestii regionalnych lub historycznych, o których mówiłem losowo. RSM oznacza Regional Study Map, na wypadek, gdybyś miał zamiar otwierać zestaw map w związku z tym.

Abraham, właściwie to powinno brzmieć Avram, w tym momencie Abram, ponieważ zmiana jego imienia następuje dopiero w 17. rozdziale Księgi Rodzaju, ale znamy go jako Abrahama. I tak, czytając Księgę Rodzaju, dowiadujemy się, że w rozdziale 12 On przybędzie. Jest to pierwsze nazwane miejsce, do którego przyjdzie w Księdze Rodzaju.

Jakiś czas później, długo po okresie patriarchalnym, długo po czasach w Egipcie, po exodusie, po wędrówkach po pustyni, następuje podbój. I w pewnym sensie po przerwie, kiedy lud zajmie Betel, Aj, nastąpi przerwa i Jozue zbierze lud w Sychem, aby zrobić to, co kazał im Mojżesz, wyrecytować przymierze, a oni to robią

ponownie w rozdziale 24. Idąc dalej, obok Zjednoczonej Monarchii, śmierci Salomona i burzliwych czasów, mieliśmy już pewne niepokoje, które zdają się objawiać, gdy Salomon dobiega końca, a potem na pewno, kiedy umrze, jego syn Roboam rzeczywiście udaje się na północ.

Spotyka resztę Izraelitów; konfrontuje się z nimi w Sychem, więc widzimy, że jest ono centralnie położone, to prawda, ale będzie to również ważne, jeśli chodzi o zgromadzenie ich wszystkich razem podczas tej małej pogawędki, która się odbędzie. Królestwo się rozdzieli, Jeroboam, syn Nebata, rzeczywiście zatrzyma północ i nadejdzie czas, i podałem wam odniesienia biblijne, rozdziały 14 do 16 1 Księgi Królewskiej, które opisują dla nas, jak nierozstrzygnięte było to zarówno dla królestwa południowego, jak i królestwa północnego. A ponieważ na scenie pojawia się faraon z Egiptu o imieniu Szizak, co jest szczególnie groźne, ponieważ nawet w samym królestwie północnym trwa wystarczająco dużo wojny domowej, stolica się przemieszcza.

Prowadzi do miejsca Tirzy, które widzieliśmy chwilę temu na mapie, nieco dalej, może trochę poza zasięgiem inwazji Shishaka, a potem będzie nowa dynastia pod rządami gościa o imieniu Omri, a on zamierzamy przenieść stolicę z Tirzy do Samarii, o czym za chwilę powiemy więcej. Kiedy Omri rzeczywiście przeniesie stolicę, pamiętajcie tylko o mapie, którą wam pokazałem przed chwilą. Wygląda na to, że jest naprawdę blisko, ale jest wystarczająco daleko na zachód, wystarczająco daleko od tego naprawdę centralnego obszaru, więc przenosząc tę stolicę do Samarii, kupuje ją od gościa o imieniu Szemer, nazywa ją Szomron, to jest po hebrajsku, i w zasadzie to, co robi, to wykorzystywanie obcych wpływów, rzeczy napływających z Zachodu. Przez cały czas widzieliśmy, że wszystko, co nadchodzi z zachodu, w pewnym sensie zagraża, więc Omri przenosi tam swoją stolicę, w zasadzie otwierając swoje wirtualne ramiona na zachód i wydawszy za mąż swojego syna Achaba za Izebel, która jest córka króla fenickiego, Etbaala, zamierza zaprosić do siebie kult Baala.

Zawsze stanowiło zagrożenie, ale teraz będzie stanowić większą część królestwa. Achab i Izebel razem, pod każdym względem, sprawią, że Baal będzie ccił religię państwową północnego królestwa. Jest to ważne dla narracji, która pojawi się, gdy będziemy mówić o Eliaszu.

Kontynuując, na tym obszarze, jak wspomniałem przed chwilą, miasto Szomron, czyli Samaria, zostanie odbudowane w okresie hellenistycznym z okresu rzymskiego i otrzyma nazwę Sebast, i rzeczywiście widzimy pozostałości, ponownie odcisk stopy, świątyni to jest dość monumentalne, a przynajmniej było. Jeśli chodzi o powiązania z ewangelią, najlepiej znamy oczywiście tę, kiedy Jezus i jego uczniowie przechodzą przez Samarię, Jan rozdział 4, i spotyka przy studni Samarytankę i mają małą interakcję nad świątynią w Garizim była to świątynia samarytańska i w tym kontekście Jezus powie: wiecie, to nie Jerozolima, to nie Garizim, lud Boży będzie oddawał cześć w duchu i prawdzie. Jeśli można, przyjrzyjmy się trochę niektórym z

tych rzeczy, tak jak je widzimy na ziemi. Wiele można powiedzieć o tym zdjęciu, więc wspomnę tylko o kilku interesujących rzeczach.

W dole, pomiędzy tymi dwiema górami, znajduje się Sychem. To obecnie współczesny Nablus. Neapolis to była nazwa w okresie grecko-rzymskim i współczesna nazwa Nablus ją zachowała, właściwie ją słychać, Neapolis, Nablus, ale tutaj mamy górę Garizim, a tutaj będziemy mieli górę Ebal.

Za chwilę zobaczymy kolejne zdjęcie. To jest zatem, jak widzieliśmy na naszej mapie topograficznej, dolina, która będzie stąd biec prosto na zachód. Jesteśmy na równinie Sychar i na tej równinie Sychar można zobaczyć także owce i kozy.

Spójrz na następny obrazek i pomyśl o tym. Zobacz jak zmieniał się w zależności od pory roku. U nas rośnie cudowna zieleń.

Mamy tu także nieco lepszy widok na górę Ebal, ale chcę, żebyście pomyśleli o tych dwóch zdjęciach w połączeniu ze sobą. Jest wiosna, oczywiście, więc rośnie piękna zieleń. Zanim wszystko, co tam rośnie, zostanie zebrane, przychodzą stada i tworzy się bardzo piękna symbiotyczna relacja, ponieważ w pewnym sensie pasą się na pozostałym ściernisku i, jak można się domyślić, nawożą go na następny sezon. rok i idź dookoła.

Zatem masz dobre relacje między ludźmi, którzy przynoszą stada tam i z powrotem, a tymi, którzy prowadzą siedzący tryb życia i uprawiają pola. Pomyśl w kategoriach Gerizima, Ebala i Jozuego 8 i 24, o których wspomniałem wcześniej. Miało tak być, widzimy to szczególnie w ósmym rozdziale Księgi Jozuego, gdzie na tych dwóch górach recytujemy błogosławieństwa i przekleństwa przymierza.

Co ciekawe, przekleństwa były recytowane z góry Ebal. Pewien archeolog, Adan Zertal, wykonał wiele pracy i znalazł ślady stóp świątyni z okresu izraelskiego na górze Ebal. O wiele więcej możemy na ten temat powiedzieć.

Tutaj jesteśmy na górze Garizim i teraz patrzemy w dół, więc kiedy patrzemy w dół, widzimy dokładnie w tym rogu Tell of Sychem, i patrzemy na północny wschód, w stronę Tirsy, więc możesz sobie w pewnym sensie wyobrazić, że na mapie, którą widzieliśmy. Sychem, trochę bardziej chronione miejsce tutaj, a potem oczywiście ruszamy i rozglądamy się po Samarii i chociaż to nie jest zdjęcie Samarii, zaczynamy wyczuwać niższe wzgórza w okolicy Sama Samaria, Samaria bardziej dostępna. Skupiając się trochę na Samarii, chcę powiedzieć dwie rzeczy o Samarii.

Jedno ma związek z Achabem, synem Omriego. Jedną z rzeczy, które znaleziono w tym obszarze, była konstrukcja pałacu, znaleziono kość słoniową. Nawiasem mówiąc, znaleźli też trochę ostraków, więc mamy kilka znalezisk z tego obszaru, które pochodzą z tego okresu, ale import kości słoniowej jest tym, czym naprawdę

jesteśmy szczególnie zainteresowani, ponieważ kość słoniowa pochodziłaby z zagranicy i byłaby świadczyć, cóż, bogactwo, elegancja, bogactwo.

Mamy na przykład Amosa, który potępia ludzi za ich domy z kości słoniowej i tak dalej, i tak dalej, a skoro znaleźli te rzeczy w tym pałacu, pałacu z epoki żelaza, oznacza to, że mamy do czynienia z pewną rzeczywistością. Również bardzo wysokiej klasy konstrukcje architektoniczne. Z drugiej strony, po prostu wróć tutaj; zobaczmy to.

To nie tyle Samaria, ile obecnie miasto Sebast, gdyż jest to po prostu platforma pozostała po innej świątyni Heroda. Ten został zbudowany na cześć Augusta i jeśli chcesz mieć jakieś wyobrażenie o wielkości, gigantycznej wielkości tego, jeśli spojrzysz na podstawę kolumny, która tam jest, ktoś, kto ma około pięciu stóp i pięciu stóp, może położyć się na tym, a ich stopy będą tutaj i ich głowa będzie tutaj, więc kolumny, które faktycznie wzniosły się na tej podstawie, jak mówi Józef Flawiusz, były widoczne z Morza Śródziemnego. Cóż, opuścimy ten region centralny. Przepraszamy, dziedzictwo plemienne regionu Manasses znajduje się właśnie tutaj, a następną rzeczą, którą zrobimy, będzie udanie się trochę na południe.

Zrobiliśmy Manasses, teraz przenieśliśmy się na górzysty teren Efraima i znowu, po prostu w pewnym sensie sztucznie go blokowaliśmy, ale daj nam poczucie, na co patrzymy. Oczywiście, jeśli na to patrzysz, pierwszą rzeczą, na której chcesz się skupić, jest kolor podstawowy, który jest widoczny w całej zarysowanej rzeczy i tak się składa, że jest on zielony, co wskazuje na nasz twardy wapień. To mówi nam rzeczy, które już wiemy, prawda? Musimy tylko zobaczyć ten kolor i mamy dobre pojęcie o tym, co się dzieje.

Twardy wapień, nierówne, głębokie doliny w kształcie litery V, wspaniała gleba, źródła – wszystko to sprawia, że jest to naprawdę dobre miejsce dla ludu Bożego. Istnieje również system wadi, który w pewnym sensie przecina się z zachodu, i być może pamiętacie, a ja sobie przypomnę, kiedy rozmawialiśmy o Shefei La tutaj na dole i rozmawialiśmy o Jerozolimie właśnie tutaj i o jednym z Powiedziałem wam, że na zachód od Jerozolimy, na tym zielonym wapiennym obszarze, znajduje się tak nierówny system wadi, że, szczerze mówiąc, zapewnia on naturalną obronę. To samo dotyczy tego systemu Shiloh tutaj.

To nie przypadek, że w pierwszych latach obecności Izraela na tym obszarze Jozue ocenia, że mamy Arkę Przymierza w Szilo. W tym miejscu był chroniony. Wrócimy do tego, gdy będziemy mówić o miastach, co będzie właśnie w tym miejscu.

Jest Shiloh. Spójrz na topografię. Ponownie, trudno to zrozumieć, ale mamy pewne pojęcie, że jest to obszar nierówny, łatwy do ochrony.

Shiloh będzie miejscem przechowywania twojej najcenniejszej, najcenniejszej rzeczy, jaką jest Arka Przymierza Bożego. Spędź czas w Shiloh. W tym regionie mamy także połączenie Betel i Aj, dwóch miast znaczących pod względem podboju, który rozpoczął się w Jerychu i piął się w górę.

Pamiętasz problem? Pierwszy raz z Aj był całkowitą katastrofą, ale potem go przejęli i ostatecznie przejęli kontrolę nad tym regionem tutaj, Betel-Aj i płaskowyżem Betel. Wrócimy do tego. Kolejny zestaw miast, które musimy zanotować na tej mapie, to tylko UBH i LBH, a więc Upper i Lower Bet Horon.

Choć nie wygląda to specjalnie imponująco, o czym świadczy fakt, że mamy do czynienia z trasą czerwoną. Kolor czerwony jest tu trochę niejasny, ale spróbujmy coś wysledzić. Jeśli uda nam się namierzyć ze mną.

Pochodzisz z Jerycha. Jeśli chcesz dostać się na równinę przybrzeżną, tutaj się udasz. Masz tam wybór.

Mógłbyś udać się do Betel i Aj. Na początku tak postępowali Izraelici. Możesz też zejść do tego obszaru i następnie podążać czerwoną trasą.

Jednym z niewielu sposobów na dostanie się z tego wyższego wzniesienia, środkowej części Benjamina, porozmawiamy o tym później, będzie grań łącząca górny i dolny Bahoran, a następnie będziesz mógł podążać swoją czerwoną linią do gdziekolwiek chcesz pojechać, niezależnie od tego, czy będzie to Lod, Gezer, czy cokolwiek innego. Zatem górny i dolny zakład Horon pojawiają się często. Pojawiają się w narracji o podboju.

Rzeczywiście są tam wspomniane. Tak oto jesteśmy z naszą historią. Tylko kilka rzeczy.

O wiele więcej, gdy będziesz czytać swoje teksty. Abrahama i Lota. Kiedy wrócą z Egiptu, Księga Rodzaju 13, osiedlają się w pobliżu Betel.

I pamiętasz resztę tej narracji. Wiecie, to coś nie jest w stanie utrzymać wszystkich stad i stad, więc Lot zamierza osiedlić się w Dolinie Jordanu. Jakub będzie także w Betel.

Tak się składa, że ma tam sen. Jest jeszcze podbój, o którym już wspomniałem, a mianowicie nadejście i zajęcie obszaru wokół Betel i Aj. A potem, gdy Izraelici przyjdą na pomoc Gibeonitom, porozmawiamy o tym później. Pomyśl o podboju, szczególnie o Jozuego 9 i 10.

Wszystko to stanowi znaczący obszar. Wspomnij, że w tym czasie przybytek znajdował się w Szilo i miał wówczas tragiczne znaczenie. Kiedy Jeroboam, syn

Nebata, zabierze dziesięć plemion i odłączy się od związku, jeśli tak wolisz, jedną z rzeczy, które zrobi, aby upewnić się, że ludzie nie przekraczają granicy między królestwem północnym a królestwem południowym, będzie złożenie złotego cielca w Betel.

Rzuca też jednego na Dana. Porozmawiamy o tym później, ale on stawia jednego w Betel. Pomysł jest taki, że Betel znajduje się na północno-południowym szczycie pasma; rozmawialiśmy o tym w kontekście przedostania się z północy na południe; musisz pozostać na grani. Betel byłby tam i byłby miejscem, gdzie ludzie mogliby powiedzieć: och, nie trzeba jechać na południe od Jerozolimy; to rodzaj wrogiego obszaru; po prostu przyjdź tutaj i oddawaj cześć tutaj.

Mamy cechy dość, uczciwego, przyzwoitego oddawania czci złotemu cielcowi. Kiedy czytamy koniec Księgi Sędziów, która, nawiasem mówiąc, jest naprawdę bolesnym zbiorem rozdziałów od 17 do 21, ale szczególnie 19 i 21, wiesz, że chodzi o Lewitę i jego nałożnicę i wszystkie okropne następstwa, ale jest taki interesujący werset, gdy mówią o czymś, co wydarzy się w Szilo, a to wszystko ma związek z zasileniem plemienia Beniamina, ale tu gra rolę geografia. Pozwól mi to przeczytać.

Szilo, na północ od Betel, na wschód od drogi prowadzącej z Betel do Sychem, czyli tej trasy, o której już wspominaliśmy, wędrówek, Jerozolimy, Gibe'a, Rama, Micwy, Betel i dalej aż do Sychem. Shiloh leży trochę na wschód od tego, tak, trochę bardziej chronione, trochę na uboczu od trasy na południe od Labony. To jest dolina Labona i rzeczywiście widać starszą drogę wijącą się zygzakiem, wijącą się w drodze do tej doliny.

OK, cóż, zrobiliśmy górzysty teren należący do połowy plemienia Manasses, górzysty kraj Efraima, który jest znacznie lepiej chroniony, jak widzieliśmy, a teraz, dla kontrastu, małe, ale bezbronne i otwarte wzgórze kraj Beniamina. Tutaj jest w elipsie. Zobaczmy więc najpierw, jak to wygląda.

Chociaż jest mały, ma strategiczne znaczenie, i to nawiązuje do czegoś, co powiedziałem przed chwilą o trasie biegnącej tutaj i o tym interesującym miejscu zwanym Upper i Lower Bayhorn. Benjamin ma w swoim środkowym punkcie płaskowyż. Ta zieleń rozciąga się trochę bardziej.

Rozmawialiśmy nie tylko o grani. Teraz rozprzestrzenia się trochę bardziej. Nawiasem mówiąc, ta niebieska linia jest przełomowa, gdybyś się zastanawiał.

To nie jest droga; to przełom. W centrum znajduje się twardy wapienny płaskowyż, o którym już wspominałem. Oczywiście na wschodzie mamy kredowy teren, który jest znacznie mniej gościnny, ale wciąż musimy przez to przejść.

A ja mówiłem o trasach. Trasa grzbietowa biegnie z północy na południe. Za chwilę spojrzemy na mapę z trasami, ale będzie ona przebiegała według górnej części tej mapy, a następnie interesujących tras ze wschodu na zachód z Ramą, Ramą, Ramą.

O miastach porozmawiamy za chwilę. OK, zaczynamy. Ponieważ w Benjamin jest taki bałagan związany z ważnymi miastami, myślę, że unikałem umieszczania tutaj wszelkiego rodzaju strzałek, ponieważ blokują wszystko inne.

Zanim więc w ogóle napiszę cokolwiek na liście, przyjrzyjmy się uważnie rzeczom, które już wiemy. Równina przybrzeżna, Szefela, górzysta kraina judzka, pustynia judejska. A teraz zacznijmy od Jerozolimy, ponieważ z naszych badań wiemy, że Jerozolima leży na granicy, południowej granicy Beniamina, prawda? Oto Juda, południowa granica Beniamina.

Jeśli pójdziemy na wschód, Jerycho, Nowy Testament, Stary Testament, Jerycho, właśnie tutaj. Jeśli pójdziemy na zachód, do Gezer, i pomiędzy, spójrz na tę grupę miast. Pracujmy od Gezera i zwróćmy uwagę na dwie rzeczy, które już widzieliśmy.

Oto Upper Bet Horon. Ups, chyba nie ma niższego, ale jest Upper Bet Horon. Niższy byłby dokładnie w tym miejscu.

Kiriat Yairim, Gibeon. To dwa z czterech miast, które sprzymierzyły się z Izraelitami, ponieważ wiedziały, że kiedy Izrael przejmie kontrolę nad Betel i Aj, życie będzie dla nich pewnym wyzwaniem, więc zawarli sojusz, podstęp. To oczywiście bardzo zdenerwowało Jerozolimę, podobnie jak Hebron i inne miasta tutaj.

Taka będzie więc nasza geopolityczna konfiguracja bitwy, która się odbędzie. Ale ruszajmy się dalej. Mamy Gibeon.

Na północ od Jerozolimy mamy Gibeon, rodzinne miasto Saula. Rama, skrzyżowanie, o którym wspominaliśmy przed chwilą. Micpa, a potem Betel.

Chcielibyśmy również zwrócić uwagę na dwie dodatkowe witryny, Gebah i Mikmash, znajdujące się tutaj. Oto lista. Będę je jeszcze raz wskazywał w dalszej części pracy. Ostatni spacer wiódł z zachodu na wschód.

Teraz przejdziemy ze wschodu na zachód, żeby to powtórzyć. Oto Jerycho. Betel, znowu tutaj, w Efraimie, ale na tyle blisko, że musimy zanotować powiązanie Betel z Aj.

Gebah i Mikmash, nie nazwy odmian ogrodowych, ale w kilku narracjach, naprawdę, naprawdę ważne. Tak się złożyło, że była to pierwsza opowieść Samuela. Gibeon, Rama, Micpa, prawda? Gibeon, Rama, Micpa, na tamtym grzbiecie.

Gibeon, głowa naszej, dokąd to się podziało, oto jest, głowa naszej ligi przeciwko Izraelowi lub sprzymierzonej z Izraelem, która ostatecznie wystąpiła przeciwko Jerozolimie i innym. A potem Gezer, właściwie obszar plemienny Efraima, ale niezwykle ważny jako miasto z dostępem do tego miejsca przez Dolinę Ayalon. Zanim opuścimy tę mapę, zwróćcie uwagę, że na zachód od Jerozolimy znajduje się tu naturalna obrona.

To będzie ważne dla niektórych rzeczy, które powiemy później. Zauważcie tylko, że pomiędzy Jerozolimą a Ramą nawet to przedstawienie pokazuje, że jest ona nieco spłaszczona. To będzie nasz centralny płaskowyż Benjamina.

W porządku, zobaczmy, co da się z tym wszystkim zrobić pod względem historycznym. To powiąże ze sobą pewne rzeczy, o których wspominałem, gdy przeglądaliśmy mapę. Patriarchowie Betel, Abraham, Jakub, ważne sprawy.

Podbój i nie mogę wystarczająco podkreślić, jak ważny był centralny płaskowyż Benjamina w całej historii, zaczynając od tej konkretnej rzeczy. Powtórzę to jeszcze raz: Gibeon był tak świadomy, że kiedy Betel i ja wpadliśmy w ręce Izraelitów, musieli się chronić. Zamierzają więc sprzymierzyć się z trzema innymi miastami: Kephirą, Yekirah, Ya'arim i Be'erot.

To są cztery miasta, trzy miasta wraz z Gibeonem. To oni przychodzą i mówią: „Och, nasze buty są zniszczone, nasz chleb jest spleśniały”. Izrael, Jozue, bez konsultacji z Panem, jak mówi, zawarł z nimi ten traktat, co oznacza zatem, że kiedy oni, Gibeon, Kefira, Be'erot, Kefira, Ya'arim, zostaną zaatakowani przez Jerozolimę i cztery dodatkowe miasta na południu.

Izraelici muszą udać się w górę i dotrzymać swojego traktatu, ale w końcu będą ścigać Ligę Jerozolimską i tak dalej, aż do szlaku Beit Horon i kierując ich na południe. Jak już powiedziałem, rozdziały Sędziów od 19 do 21 ujawniają tę kwestię. Idąc dalej w historii, mamy pierwsze opowiadania Samuela, Jozuego, Sędziów, 1 Samuela.

Rodzinnym miastem Samuela jest Rama. Samuel mieszka na rozdrożu. Nie przegap tego.

Znajduje się w bardzo ważnym miejscu. Nie jest duży, ale to skrzyżowanie trasy wschód-zachód, północ-południe. I rodzinne miasto Saula, na południe od miasta Samuela, Rama.

To w końcu będzie ważne. Po prostu się tego trzymaj. W międzyczasie, gdy Saul zostaje królem, dzieje się tak, gdy mówimy o pierwszych narracjach Samuela.

A tak przy okazji, zdaję sobie sprawę, że mam tam złe referencje. Więc według ciebie po prostu usuń 1 Królewską i umieść 1 Samuela, prawda? To powinien być 1 Samuel z Jonatanem i jego giermkim. Będziemy musieli to poprawić nieco później.

W każdym razie Filistyni w tym okresie naprawdę uprzykrzają życie Izraelowi. Ponownie pomyśl o 1 Samuele, 13 i 14. Są, za chwilę pokażę ci mapę, daleko w centralnym obszarze Beniamina.

W rzeczywistości przekroczyli rzeczywisty płaskowyż. Przedostali się do rejonu Geba i Mechmasz. Jonathan i jego giermek będą działać w tym kontekście.

Kiedy Saul umrze, pod koniec 1 Księgi Samuela, mamy Dawida. Po tym, jak powiedzieliśmy, panując przez siedem lat w Hebronie, przeniesiemy się do Jerozolimy, na południową granicę obszaru Beniamina. Jedną rzeczą, którą chcę zrobić, a nie ma jej tutaj, a właściwie powinna być, jest po prostu rodzaj interfejsu w tym momencie.

Po tym, jak Saul, poważnie, dwukrotnie okazał Panu nieposłuszeństwo, widzimy to po raz pierwszy, gdy składa ofiary, których nie powinien. Widzimy to po raz drugi, w tekście 1 Samuela 15, kiedy nie jest on posłuszny Panu w stosunku do Amalekitów. Pan wysłał Samuela, aby namaścił Dawida i ponownie pomyśl o swojej mapie, ponieważ Samuel mieszka w Ramie.

Aby dostać się do Betlejem, gdzie mieszka Dawid i gdzie Samuel ma go namaścić, Samuel musi przejść przez Gibeę. To na tej trasie. Możemy sobie wyobrazić, że w Gibeę byłoby ludzie, którzy byłoby świadomi posunięć Samuela, gdy ten szedł z Ramy przez Gibeę do Betlejem i prawdopodobnie dlatego Samuel jest trochę zaniepokojony i prosi Pana w zasadzie o przykrywkę dla tego wydarzenia to się stanie w Betlejem, które on będzie miał.

Zamierza tam złożyć ofiarę. Dawid zostanie namaszczone. W każdym razie, kontynuując przewijanie do przodu, nie uwzględniłem tutaj wszystkiego, ale jedną z rzeczy, które widać, nawet patrząc na tę małą listę, jest to, że jest to niezwykle ważny obszar.

A po rozłamie w królestwie, po tym, jak północ ruszyła za Jeroboamem, synem Nebata, po tym, jak mieliście złotego cielca w Betel, przez ten obszar toczy się ciągłe, ciągłe pole bitwy. 15. Księga Królewska to tylko jedna ilustracja wielu obszarów. Król Asa jest na południu.

Baasha właśnie rozpoczyna nową dynastię na północy i porozmawiamy o tym za chwilę. Po pierwsze, oto Ai. Trochę o Ai.

Szybko je pominę, bo chcę dostać się do map z narracją Asy-Baashy. Zdaję sobie sprawę, że nie wygląda to tak, jak moglibyśmy nazwać płaskowyż. To jest to, co uważamy za płaskowyż.

Ale to jest w dużej mierze spłaszczony obszar, od zachodu i wschodu, który jest znacznie bardziej nierówny, jak ten. To wschodni Benjamin. Zatem płaskowyż był dobrym terenem walki.

Oto nasza opowieść przede wszystkim o Gebie, Michmaszu i Filistynach. I tutaj mam właściwe odniesienie, więc wszystko jest w porządku. Oto mapa.

Dzięki temu trasy są trochę czytelniejsze. Mamy więc naszą trasę północ-południe. Tutaj mamy naszą trasę ze wschodu na zachód.

Tutaj mamy Jerycho i Betel-Aj. Tutaj R oznacza Ramę, a tam widać skrzyżowanie. Jerozolima, Gibeon, Gibeon.

Ale chcę, żebyś zobaczył następną rzecz. Jest Michmasz. Jest Geba.

To są dwa miasta, które pojawiają się w narracji z 1 Samuela 13 i 14. Tak, inni też to robią, ale oznacza to, że Filistyni przedostali się z tego obszaru, o którym myślimy, nie tylko na terytorium Izraela, ale także daleko w przeszłość. Przedostali się na środkowy płaskowyż Beniamin, przez niego i dalej do Geby i Mekmaszu, właśnie tutaj.

Daje nam to pewną wskazówkę, gdy spojrzymy na tę konkretną mapę i na groźbę Filistynów, jak poważna była ta sytuacja. W rzeczywistości tekst mówi nam, że mieli tu placówkę, a Filistyni wysłali najeźdźców na północ, najeźdźców tutaj i najeźdźców w tę stronę. Byli naprawdę przytłaczający i straszliwie uciskali Izraelitów.

Izraelici obozują w Geba. Filistyni są w Mekmas. Można przeczytać opowiadania.

Otwórz to i przeczytaj, bo Jonatan powie swojemu giermkowi, no wiesz, zobaczmy, czy uda nam się do nich dotrzeć. Jest przepustka. To nierówny teren.

Widzieliście obraz surowości wschodniego obszaru Beniamina, ale tutaj jest naturalne zjawisko, które zaprowadzi nas z Geba tutaj, trochę w dół. Możesz tamtędy przejść i natknąć się tutaj, a zaraz w tym obszarze znajduje się Mekmasz. Jonatan i jego giermek w obu rękach, tylko we dwoje, wejdą na górę i, jak wiecie, rozgromią placówkę filistyńską.

Będą ścigać Filistynów na wolności przez centralny płaskowyż Beniamin. Ścigają ich na zachód, a Filistyni, przynajmniej w tym miejscu, zostają zepchnięci z powrotem na

swoje miejsce. Ale nawet patrząc na mapę na poprzednim slajdzie i na tym, mamy poczucie, jak poważna była to sprawa.

Nawiasem mówiąc, ta przełęcz w Michmaszu nie jest tylko wspomniana w tej narracji. Kiedy Izajasz mówi w 10 rozdziale Izajasza o przybyciu Asyryjczyków, podaje bardzo złowieszczy zestaw miast. Dochodzą do tego punktu, dochodzą do tego punktu, zatrzymują się w Mekmash, przekraczają przełęcz w Mekmash, zrzucają bagaż, a potem idą dalej i oczywiście Jerozolima jest na celowniku w tej konkretnej narracji.

Cóż, zrobmy jeszcze jedną rzecz. Swoją drogą, Asa, król Judy, jest dobrym królem. W rzeczywistości jest to naprawdę interesujący, dobry król, ponieważ zanim wydarzy się ta narracja, która rozgrywa się na centralnym płaskowyzu Benjamina, zanim wydarzy się ta opowieść, Asa został najechny przez grupę Etiopczyków stąd.

Hordy i hordy, i hordy ich. Prosi Pana o pomoc. Pan go wybawia.

Kroniki mówią nam o tym wszystkim. W tym kontekście Asa zaufał Bogu. To ważne tło dla tego, co będzie dalej.

Basza. Cóż, Basza właśnie przejął dynastię, poprzednią dynastię. Potrafisz czytać równie dobrze jak ja; niszczy dynastię Jeroboama.

Od razu inicjuje własną dynastię i obserwuje, jak dzieje się tutaj na mapie; Basha tu rządzi. Oto południowe królestwo. Co robisz, gdy chcesz skonsolidować się przeciwko wrogowi? Cóż, chwytasz rzeczy, które są cenne dla tego wroga, trzymasz się tego i wykonujesz potężny ruch.

A Basza chwyta Ramę. To skrzyżowanie. Już to powiedzieliśmy.

Ponieważ jest to tak nierówny teren, jest to sposób Jerozolimy na przedostanie się na zachód i na wschód. Asa zdaje sobie sprawę, że znajduje się pod strasznym przymusem. Nawet myśl ekonomicznie, myśl geopolitycznie, myśl o wszelkiego rodzaju rzeczach.

Gdy Rama znajdzie się pod władzą Baszy, wrogiej z północy, Asa uważa, że musi coś zrobić. Musi coś zrobić, bo nie może dojechać do tego skrzyżowania i jechać na zachód ani na wschód. Co jednak robi w przeciwieństwie do sytuacji, gdy został zaatakowany przez Etiopczyków z południa? Wysłał tu posłów do Syrii i prosi o pomoc.

1 Król. 15, mówi, proszę, zaatakujcie północne królestwo od północy. Oznacza to, że wtedy ich siły pójdą w górę i będą walczyć na północy. Wycofają się, a ja będę mógł schwycić Ramę z powrotem.

I właśnie to zrobił. I rzeczywiście, jeśli przyjrzyś się uważnie tej mapie, oto Rama. Dostaje to z powrotem.

Tekst mówi nam konkretnie, że Asa ufortyfikował Gebę i ufortyfikował Micwę. I widzisz te małe czerwone plamki na mapie. Wskazują one na strategiczną fortyfikację Asy.

On kładzie jednego tutaj, na drodze prowadzącej w tę stronę. Umieścił tam umocnioną placówkę właśnie w Micpie. A to oznacza, że otoczył Ramę małym płotem.

Może tak zatrzymać Ramę i wydostać się na zachód. I myślisz sobie, stary, to naprawdę strategiczne. Dobrze dla niego.

Czy tak zapatruje się na to Pan? Nie mamy żadnego komentarza w Księdze Królewskiej, ale w Księdze Kronik jest to bardzo interesujące, ponieważ Bóg wysłał proroka do Asy i zasadniczo przywołuje jego pamięć do tego, co wydarzyło się w poprzednim wydarzeniu, kiedy Asa zaufał Panu. A prorok mówi: dlaczego nie zrobisz tego i tym razem? Więc chociaż to strategiczne posunięcie wygląda całkiem nieźle na mapie i mogło wyglądać naprawdę dobrze dla Asy, było błędem. Świadczyło to o tym, że nie darzono go zaufaniem.

Nie będziemy omawiać wszystkich bitew, które miały miejsce na centralnym płaskowyżu Benjamina, ale ta już w tych kilku wersetach z 15. rozdziału Pierwszej Księgi Królewskiej daje wyobrażenie o znaczeniu tego obszaru, w rzeczywistości bezpośrednio wpływającym na współczesną politykę. Jerozolima, z powodów całkowicie zrozumiałych po 1967 r., zaanektowała dużą część tego obszaru właśnie tutaj, żeby się chronić. Coś w rodzaju obrazu.

Cóż, zrobimy krótki przegląd tego, gdzie byliśmy. Rozmawialiśmy o górzystej krainie Manasses, a konkretnie o Sychem, które jest dużym miastem, nad którym górują Garizim i Ebal, oraz o ich znaczeniu dla przymierza i innych rzeczy. Rozmawialiśmy o przeniesieniu stolic, Tirsy, ale potem o Samarii i o tym, co to oznacza, o przeniesieniu stolicy Samarii na zachód, szczególnie pod kątem otwarcia się na Fenicję i Izebel poślubiające Achaba.

Rozmawialiśmy o tym, że górzysta kraina Efraima jest obszarem bardzo chronionym ze względu na ukształtowanie terenu. Arkę mamy w Szilo już od dłuższego czasu. A potem w końcu rozmawialiśmy o małym obszarze Benjamina, ale szczególnie o obszarze strategicznym, ponieważ ostatecznie staje się on polem bitwy, środkowym płaskowyżem Benjamina.

Więc na tym miejscu to zostawimy. A tak przy okazji, nie traćmy z oczu naszego połączenia z Samarią, ponieważ będzie to powiązanie z naszym następnym badaniem regionalnym.

To jest dr Elaine Phillips i jej nauczanie na temat wprowadzenia do studiów biblijnych. To sesja numer siedem, Central Arena, Hill Country.